

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Poznaniu**

Poznań, dnia 6 kwietnia 2010 r.

**Pan
Jerzy Witeczak
Wielkopolski Wojewódzki
Inspektor Nadzoru Budowlanego
w Poznaniu**

LPO-4100-04-03/2010
P/10/164

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 roku o Najwyższej Izbie Kontroli¹, zwanej dalej „ustawą o NIK”, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Poznaniu przeprowadziła w Wojewódzkim Inspektoracie Nadzoru Budowlanego w Poznaniu kontrolę wykonania w 2010 r. planu finansowego.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli podpisanym w dniu 1 kwietnia 2011 r., Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 60 ustawy o NIK, przekazuje Panu Inspektorowi niniejsze wystąpienie pokontrolne.

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie z zastrzeżeniami ocenia wykonanie w 2010 r. planu finansowego przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

1. Pomimo niezaplanowania w Inspektoracie dochodów budżetowych na 2010 r., wykonano 2.214,11 zł. O nierzetelnym zaplanowaniu dochodów świadczy zarówno realizacja dochodów ze źródeł, z których były realizowane w 2009 roku, jak i wykazanie jako dochodu Inspektoratu wyegzekwowanego kosztu wykonania zastępczego. Wbrew postanowieniom § 13 ust. 4 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 czerwca 2006 r. w sprawie gospodarki finansowej jednostek budżetowych, zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych oraz trybu postępowania przy przekształcaniu w inną formę organizacyjno-prawną², Inspektorat zaliczał na dochody wpływy z tytułu wyegzekwowanych kosztów wykonania zastępczych mimo, że nie prowadził wymiaru tych dochodów oraz ewidencji należności. Zgodnie bowiem z art. 133 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu

---

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.

² Dz. U. Nr 116, poz. 783

egzekucyjnym w administracji³, wymiar kosztów wykonań zastępczych oraz ewidencję i egzekucję należności z tego tytułu prowadzą powiatowi inspektorzy nadzoru budowlanego (pinb). Z ewidencji księgowej Inspektoratu wynikało, że praktyka ta trwała co najmniej od 2004 r., a dochody budżetu państwa nieprawidłowo zaliczone na rachunek bieżący dochodów Inspektoratu wyniosły w 2010 r. 435,48 zł (34.238,34 zł w 2009 r.).

Niezgodnie z postanowieniami § 13 ust. 1 pkt 1 ww. rozporządzenia, należności z tytułu dochodów budżetu państwa w kwocie 430 zł, powstałe w 2005 r. na podstawie wyroku NSA, ewidencjonowane były w Inspektoracie dopiero w momencie wpływu dochodów z tego tytułu. Spowodowało to niewykazywanie zaległości w miesięcznych sprawozdaniach Rb-27 z wykonania planu dochodów budżetowych.

Od 2005 r. Pan Inspektor nie podejmował działań mających na celu wyegzekwowanie od zobowiązanego należnych budżetowi dochodów w kwocie 430 zł (w tym kwoty 250 zł w 2010 r.), zasądzonych wyrokiem Sądu Administracyjnego w Poznaniu. Niepodejmowanie działań windykacyjnych zmierzających do wykonania zobowiązania w drodze egzekucji, naruszało postanowienia § 13 ust. 1 pkt 1 i 5 ww. rozporządzenia. NIK zwraca uwagę, że niedochodzenie należności Skarbu Państwa nosi znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych⁴.

O nieskutecznym nadzorze Pana Inspektora nad realizacją dochodów budżetowych świadczy ponadto nieuzasadniona zwłoka (28-49 dni) w przekazaniu do egzekucji prowadzonej przez Wojewodę Wielkopolskiego, 5 mandatów na kwotę 950 zł, spośród 18 nałożonych.

Terminy i kwoty przekazywania dochodów na rachunek budżetu państwa były zgodne z postanowieniami § 4 rozporządzenia Ministra Finansów z 29 czerwca 2006 r. w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania budżetu państwa⁵.

2. Wyższa od zaplanowanej w ustawie budżetowej o 70% realizacja wydatków Inspektoratu w 2010 r., była wynikiem zwiększenia planu wydatków środkami rezerwy celowej Ministra Finansów. Dotyczyło to zwłaszcza kwoty 1.761.447 zł tej rezerwy, przeznaczonej na pokrycie zobowiązania Inspektoratu wobec Urzędu Miasta Poznania, nałożonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu w grudniu 2009 r.

Pozostałe zwiększenia planu wydatków Inspektoratu środkami rezerwy celowej w kwocie 40.000 zł z przeznaczeniem na „pokrycie wydatków poniesionych przez organy nadzoru budowlanego na wykonywanie zadań związanych z oceną stanu technicznego obiektów budowlanych uszkodzonych i zniszczonych w wyniku powodzi i osuwisk ziemnych, które miały miejsce w maju i czerwcu 2010 r.”, nie zawsze wynikały z faktycznych potrzeb. Wskazuje na to m. in. sposób rozdysponowania w sierpniu 2010 r. kwoty 36.000 zł środków pomiędzy osiem PINB, z których pięć jeszcze w tym samym miesiącu zwróciło kwotę 10.620 zł przekazanych środków.

---

³ Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954 ze zm.

⁴ Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114 ze zm.

⁵ Dz. U. Nr 116, poz. 784 ze zm.

W 2010 r. plan wydatków Inspektoratu zmieniany był 23-krotnie, w tym 11 razy na podstawie decyzji Pana Inspektora. Zaplanowane kwoty wydatków w paragrafach 4210, 4300 i 4410 klasyfikacji budżetowej zmieniane były natomiast od siedmiu do 12 razy, przy czym zmiany te polegały zarówno na zwiększeniach jak i zmniejszeniach. Decyzje Pana Inspektora w sprawie zmian w planie wydatków, nie spełniały wymagań określonych w § 2 zarządzenia nr 14/10 Wojewody Wielkopolskiego z 13 stycznia 2010 r. w sprawie upoważnienia kierowników inspekcji (...) do dokonywania przeniesień planowanych wydatków między paragrafami klasyfikacji budżetowej w obrębie jednego rozdziału, gdyż nie zawierały merytorycznych uzasadnień dokonanych zmian, a także nie były parafowane przez księgowego. Działaniem nierzetelnym było natomiast rejestrowanie przez księgowego Inspektoratu zmian w planie finansowym na koncie 980, przed dniem wpływu decyzji Wojewody Wielkopolskiego do Inspektoratu oraz decyzji Pana Inspektora przed datą ich podpisania.

Wydatkowanie przez Pana Inspektora w 2010 r. kwoty 50.326,54 zł z tytułu kosztów trzech wykonań zastępczych, zleconych przez pinb, było nielegalne. Stosownie do postanowień art. 128 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, zadania polegające na zastosowaniu środka egzekucyjnego w postaci wykonania zastępczego nie należały do Inspektoratu, lecz do pinb. W Inspektoracie brak było podstaw (w postaci tytułów wykonawczych i postanowień w sprawie wykonań zastępczych), wydawanych przez pinb, a brak tych dokumentów uniemożliwiał akceptację wydatków pod względem merytorycznym.

Niezasadne było wydatkowanie w Inspektoracie kwoty 49.975,92 zł (1,14 % ogółu wydatków) na niezaplanowany zakup samochodu służbowego. Zadania Inspektoratu realizowane były w oparciu o wystarczającą liczbę samochodów służbowych, o czym świadczy nieodpłatne użyczenie trzech samochodów służbowych na potrzeby pinb w Ostrzeszowie, Wolsztynie i Poznaniu. Z pięciu samochodów służbowych, będących w dyspozycji Inspektoratu przed 2010 r. najstarszy zakupiony został w 2004 r. i wykazywał stosunkowo niewielki przebieg 67.851 km. Jedynym powodem zakupu przez Pana Inspektora w 2010 r. kolejnego samochodu służbowego były „wolne” środki budżetowe w kwocie 50.000 zł, powstałe w okolicznościach rezygnacji z zakupu planowanego samochodu służbowego przez pinb w Śremie.

Z kwoty 4.000 zł uzyskanej z rezerwy celowej Ministra Finansów na pokrycie wydatków poniesionych na wykonywanie zadań związanych z oceną stanu technicznego obiektów budowlanych uszkodzonych lub zniszczonych w wyniku powodzi i osuwisk ziemnych, które miały miejsce w maju i czerwcu 2010 r., niezgodnie z przeznaczeniem Inspektorat wydatkował 399,51 zł. Dotyczyło to wyjazdu Pana Inspektora do Wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w Szczecinie w celu zapoznania się z funkcjonującym systemem komputerowym. NIK zwraca uwagę, że przeznaczenie środków rezerwy celowej na inny cel niż określony w decyzji o przyznaniu, nosi znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 12 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Nie w pełni efektywnie wydatkowano także w 2010 r. kwotę 18.225,57 zł, która miała zapewnić Inspektoratowi elektroniczną obsługę spraw i obieg korespondencji. Co prawda

techniczna strona tego zadania, polegająca na zakupie serwera i oprogramowania, została zakończona do 31 grudnia 2010 r., jednak zakładanych efektów nie osiągnięto, bowiem szkolenia pracowników pozwalające wdrożyć tę aplikację trwały do 14 marca 2011 r. (Inspektorat za wykonaną usługę, zgodnie z zawartą umową licencyjną, obejmującą przygotowanie programu, zdalną instalację bazy danych i 3 dni szkolenia dla pracowników, zapłacił w dniu 13 grudnia 2010 r.). Stwierdzono ponadto, że ewidencja środków trwałych Inspektoratu w 2010 r. nie była rzetelna, bowiem do dnia 14 marca 2011 r. księgowy Inspektoratu nie ujął w niej środków trwałych (serwera, czytnika kodów kreskowych, monitora, UPS do serwera), zakupionych w czwartym kwartale 2010 r., na potrzeby ww. zadania.

Podstawą gospodarki finansowej Inspektoratu w 2010 r., był plan finansowy, który obejmował m. in. dotacje dla powiatów na realizację zadań nadzoru budowlanego, co było niezgodne z postanowieniami § 7 ust. 5 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania budżetu, zgodnie z którym dysponenci trzeciego stopnia przeznaczają otrzymane środki budżetowe na pokrycie własnych wydatków bez prawa ich dalszego przekazywania. NIK zwraca uwagę, że zatwierdzenie przez Pana Inspektora takiego planu, było niezgodne z § 7 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 czerwca 2006 r. w sprawie gospodarki finansowej jednostek budżetowych, zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych oraz trybu postępowania przy przekształcaniu w inną formę organizacyjno-prawną.

Zasilanie Inspektoratu w środki budżetowe oraz ich wydatkowanie było zgodne z harmonogramem. Niewykorzystane środki budżetowe w wysokości 5.201,55 zł zostały terminowo zwrócone rachunek budżetu państwa.

NIK pozytywnie ocenia działania oszczędnościowe Wielkopolskiego Inspektora, dotyczące kosztów ponoszonych na sprzątanie pomieszczeń Inspektoratu, które od grudnia 2010 r. skutkowały oszczędnościami w kwocie 398 zł miesięcznie.

3. Księgi rachunkowe Inspektoratu w 2010 r. nie były rzetelne. Ocena ta jest wynikiem badania systemu rachunkowości i mechanizmów kontroli zarządczej, wiarygodności ksiąg rachunkowych, próby dochodów i wydatków oraz inwentaryzacji.

Wbrew postanowieniom art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości⁶, w zarządzeniu dotyczącym zasad prowadzenia rachunkowości oraz planu kont, Pan Inspektor nie określił metod ustalania wyniku finansowego oraz zasad klasyfikacji zdarzeń i prowadzenia kont pomocniczych, a także powiązania tych kont z kontami księgi głównej. Opis systemu informatycznego, nie zawierał wykazu programów i procedur lub funkcji w zależności od struktury oprogramowania wraz z opisem algorytmów i parametrów oraz programowych zasad ochrony danych.

Zarówno zasady prowadzenia rachunkowości jak i plan kont oraz zarządzenia w sprawie kontroli wydatków dokonywanych ze środków publicznych nie były aktualizowane przez Pana Inspektora, co było niezgodne z art. 10 ust. 2 ustawy o rachunkowości (zarządzenia odwoływały się do struktury organizacyjnej Inspektoratu nieaktualnej od

---

⁶ Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223

stycznia 2008 r.). Obowiązująca w 2010 r. w Inspektoracie wersja oprogramowania dla systemu finansowo-księgowego nie została wprowadzona do użytkowania stosownym zarządzeniem Pana Inspektora, co było niezgodne z art. 10 ust. 2 ustawy o rachunkowości.

Od 2007 r. Pan Inspektor nie zaktualizował zarządzenia w sprawie obiegu dokumentów księgowych, w tym wykazu osób upoważnionych do akceptacji dowodów księgowych pod względem merytorycznym oraz formalnym i rachunkowym.

W instrukcji sporządzania, obiegu i kontroli dokumentów księgowych nie określono terminów postępowania z dowodami księgowymi ani terminów księgowania do właściwych okresów sprawozdawczych.

Funkcjonujący w Inspektoracie system komputerowy nie zawierał opcji zatwierdzania zapisów księgowych, nie wymuszał także zamykania miesięcy, nie wskazywał czy dane uwidocznione w systemie (między innymi zestawienia obrotów i sald) zostały zatwierdzone, czy pochodzą z bufora lub okresu zamkniętego. System nie umożliwiał pobrania całości ksiąg w postaci elektronicznej, możliwej do odczytu przy pomocy oprogramowania biurowego. Brak w zapisach księgowych danych pozwalających na identyfikację osoby odpowiedzialnej za treść zapisu, stanowił naruszenie przepisu art. 14 ust. 4 ustawy o rachunkowości.

Nierzetelnością skutkującą również naruszeniem przepisu art. 24 ust. 5 pkt 2 ustawy o rachunkowości było niesporządzanie zestawienia obrotów i sald kont księgi głównej za poszczególne okresy sprawozdawcze.

W Inspektoracie nie zostały wprowadzone procedury służące zapobieganiu lub wykrywaniu błędów operacyjnych oraz wspomagające prowadzenie i kontrolę systemu ksiąg rachunkowych. Pan Inspektor nie prowadził również kontroli operacji finansowych i gospodarczych.

W wyniku badania poprawności sporządzenia i ewidencji dowodów księgowych oraz zasad prowadzenia ewidencji księgowej, którym objęto 203 dokumenty księgowych na łączną kwotę 1.948. 011,08 zł (spośród populacji na kwotę 4.194.309 zł) stwierdzono, że dokumenty księgowe potwierdzające poniesienie wydatków zawierały określenie rodzaju dowodu i stron, opisu operacji i jej wartości, daty dokonania operacji gospodarczej i sporządzenia dowodu. W badanej próbie stwierdzono trzy faktury (na łączną kwotę 710,76zł) zarejestrowane w systemie przed dniem ich akceptacji pod względem merytorycznym i formalno-rachunkowym, jedna z tych faktur nie została ponadto zaakceptowana pod względem merytorycznym, mimo to zatwierdzona do wypłaty zarówno przez księgowego jak i Pana Inspektora. Na trzech fakturach na łączną kwotę 312,26 zł akceptacji pod względem merytorycznym oraz zatwierdzenia do wypłaty dokonała kierownik Wydziału Orzecznictwa Administracyjnego, tj. osoba nieupoważniona do tych czynności. Jedna faktura (na kwotę 1.041,05 zł) nie była zatwierdzona do wypłaty przez Pana Inspektora, a cztery faktury (o wartości łącznej 350,68 zł) z grudnia 2010 r., zostały zatwierdzone do wypłaty przez Pana Inspektora w dniu powstania zobowiązania, pomimo braku akceptacji pod względem merytorycznym. NIK zwraca uwagę, że dokonanie wydatku ze środków publicznych bez upoważnienia lub z przekroczeniem zakresu upoważnienia nosi znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonego w art. 11 ust. 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Z naruszeniem przepisu art. 22 ust. 3 ustawy o rachunkowości skorygowane zostały błędy na 14 fakturach (na łączną kwotę 6.093,61 zł). Poprawki w datach, kwotach i numerach paragrafów wydatków, dokonano bez odnotowania daty oraz nazwiska osób, które dokonały zmian.

Zapłata zobowiązań wynikających z sześciu faktur nastąpiła po terminie ich płatności. Nie skutkowało to co prawda naliczeniem przez kontrahentów odsetek za zwłokę w regulowaniu zobowiązań, ale było niezgodne z zasadą terminowego regulowania zobowiązań, określoną w art. 44 ust. 4 ustawy o finansach publicznych.

W wyniku badania dowodów księgowych stwierdzono błąd systematyczny, polegający na ujmowaniu w ewidencji księgowej faktur wystawionych przez kontrahentów w miesiącu akceptacji zobowiązania, zatwierdzenia do wypłaty i fatycznej zapłaty faktury. Powodowało to pomijanie kont rozrachunkowych przy księgowaniu operacji i niewykazywania zobowiązań w okresach sprawozdawczych, w których powstały. Praktyka ta naruszała postanowienia art. 20 ustawy o rachunkowości. Także błędem systematycznym było ujmowanie w księgach w polu „data operacji” daty dowodu oraz daty wpływu.

Wbrew postanowieniom art. 27 ustawy o rachunkowości, w Inspektoracie brak było udokumentowania przeprowadzenia na koniec 2010 r. inwentaryzacji w drodze weryfikacji stanu ewidencyjnego konta środków trwałych i środków trwałych w użytkowaniu, uzgodnienia sald z kontrahentami oraz stanu środków na rachunkach bankowych, a także protokołu poinwentaryzacyjnego z inwentaryzacji przeprowadzonej w 2007 r. z rozliczeniem wyników tej inwentaryzacji. Nierzetelnością było natomiast niewyjaśnienie (do dnia zakończenia kontroli NIK) różnicy w kwocie zobowiązania wobec Nestle Waters Polska pomiędzy ewidencją księgową Inspektoratu, a uzyskanym potwierdzeniem salda. NIK zwraca uwagę, że zaniechanie przeprowadzenia inwentaryzacji albo jej przeprowadzenie w sposób niezgodny z przepisami ustawy o rachunkowości nosi znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonego w art. 18 ust. 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

4. Stan zatrudnienia w Inspektoracie w porównaniu do 2009 r. pozostawał na prawie niezmiennym poziomie (31,25 zatrudnionych w przeliczeniu na pełnozatrudnionych w 2010 r. i 31 zatrudnionych w 2009 r.). Na wynagrodzenia w 2010 r. wydatkowano zgodnie z planem kwotę 1.731.331,12 zł. Wypłacenie pracownikom Inspektoratu nagród w kwocie 168.840 zł bez sporządzenia przez Pana Inspektora uzasadnienia było działaniem nierzetelnym.

Pan Inspektor w 2010 r., w ramach budżetu zadaniowego określił działania dla wszystkich realizowanych przez Inspektorat podzadań. Jednak przygotowanie Inspektoratu do wdrożenia budżetu zadaniowego nie było pełne, bowiem w ewidencji księgowej nie wyodrębniono kont dla wydatków w układzie zadaniowym.

5. Roczne sprawozdania budżetowe: Rb-23 o stanie środków na rachunkach bankowych, Rb-27 z wykonania planu dochodów budżetowych państwowych jednostek budżetowych, Rb-28 z wykonania wydatków, Rb-N o stanie należności oraz wybranych aktywów finansowych, Rb-Z o stanie zobowiązań wg tytułów dłużnych oraz gwarancji i poręczeń, Rb-28 Programy

z wykonania planu wydatków budżetu państwa w zakresie programów realizowanych ze środków pochodzących z budżetu UE i Rb- 28 Programy WPR z wykonania planu wydatków budżetu państwa w zakresie programów realizowanych ze środków pochodzących z budżetu UE na realizację Wspólnej Polityki Rolnej, przekazywały prawdziwy i rzetelny obraz środków na rachunkach bankowych, dochodów, wydatków i należności w 2010 r.

Dopiero jednak w wyniku kontroli NIK w rocznym sprawozdaniu Rb-27 wykazany został rzetelny (w kwocie 190 zł) obrazu zaległości na koniec 2010 r.

Z naruszeniem obowiązującego terminu, określonego w załączniku nr 42 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 3 lutego 2010 r. w sprawie sprawozdawczości budżetowej⁷, przekazane zostały dysponentowi środków sprawozdania Rb- 23, Rb-27 i Rb-28 za styczeń 2010 r. w wersji elektronicznej. NIK zwraca uwagę, że nieprzekazanie w terminie sprawozdania z wykonania procesów gromadzenia środków publicznych i ich rozdysponowania nosi znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonego w art. 18 ust. 2 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Stwierdzono ponadto, że sprawozdania Rb-28 Programy, Rb-28 Programy WPR za styczeń oraz korekta sprawozdania Rb-N za I kwartał 2010 r., podpisane zostały przez nieupoważnioną do tych czynności osobę.

Przedstawiając Panu Inspektorowi powyższe oceny i uwagi Najwyższa Izba Kontroli na podstawie art. 60 ust. 2 ustawy o NIK wnosi o:

- 1) planowanie dochodów ze źródeł, z których realizowane były w roku ubiegłym, a także zaliczanie na dochody wyłącznie tych, dla których prowadzony jest wymiar oraz ewidencja należności,
- 2) zapewnienie dochodzenia wszystkich należnych budżetowi dochodów oraz bezzwłocznego przekazywania mandatów do egzekucji prowadzonej przez Wojewodę Wielkopolskiego,
- 3) legalne, celowe i gospodarne wydatkowanie zaplanowanych środków budżetowych,
- 4) zapewnienie ewidencjonowania w księgach rachunkowych okresu sprawozdawczego każdego zdarzenia gospodarczego jakie nastąpiło w tym okresie,
- 5) wdrożenie systemu kontroli przeprowadzania i dokumentowania inwentaryzacji.

Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Poznaniu, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje przedstawienia przez Pana Inspektora w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków bądź o działaniach podjętych w celu realizacji wniosków lub przyczyn niepodjęcia takich działań.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego przysługuje Panu Inspektorowi prawo zgłoszenia na piśmie do Dyrektora Delegatury NIK w Poznaniu umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

---

⁷ Dz. U. Nr 20, poz. 103

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o którym wyżej mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.